

Historyczne relacje między Afryką a Unią Europejską (EU) można uznać za asymetryczne. Umowa z Kotonu okazała się jednostronną strategią, faworyzującą UE. Jeśli współpraca ma być efektywna, obie strony będą musiały wykazać wzajemne zrozumienie.

Głównym celem projektu jest stworzenie lingwistycznego modelu leksykometrycznego dla komunikacji międzykulturowej między Afryką a UE. Poprzez zbadanie czterech obszarów współpracy: handlu, rozwoju, bezpieczeństwa i migracji, taki model ma na celu głębsze zrozumienie tego, jak obie strony postrzegają siebie nawzajem. W projekcie przyjęto zatem metodologię konstruktywistyczno-refleksyjną, która stanowi nowatorskie podejście do badania relacji pomiędzy Afryką i UE.

Przegląd istniejącej literatury wskazuje na dwa główne problemy związane z badaniami afrykanistycznymi, a także relacjami pomiędzy Afryką a UE. Pierwszy problem dotyczy statusu konstruktywizmu społecznego w Stosunkach Międzynarodowych (SM): jest on traktowany jako ontologia, a nie metoda prowadzenia badań empirycznych. Drugi dotyczy konceptualizacji przemocy w SM, pojęcia, które w celu zrozumienia dynamicznej natury współczesnych stosunków afrykańsko-unijnych, powinno zostać zaktualizowane. Niniejszy projekt odnosi się do obu tych kwestii, ponieważ (a) traktuje konstruktywizm społeczny jako teorię średniego zasięgu oraz (b) przyjmuje koncepcję przemocy epistemicznej, która stanowi realną alternatywę dla dominujących podejść realistycznych, marksistowskich lub liberalnych.